Perspectiva prim-planului

On Octombrie 14, 2015

Apropie-te de universul științei, străduindu-te să compui un „poem", nu doar relatând o „povestire".

Să ne oprim la două exemple care vor desluși poate mai limpede relația celor doi regizori Griffith-Eisenstein și ne vor permite, mai târziu, să înțelegem mai bine genialitatea operei eisensteiniene. Prim-planul nu era deci o "invenție" a lui Griffith. Edvin Porter îl folosise, ca mijloc tehnic, punând un bandit să tragă în prim plan, în direcția spectatorilor. Faptul a făcut senzație și atât.

Dar Griffith a folosit într-un film prim-planul unei femei care aștepta întoarcerea soțului urmat de imaginea celui pe care îl aștepta. Alternarea aceasta a provocat furtuni prin neobișnuitul ei.

- Cum se poate rupe subiectul, a fost el întrebat, cu asemenea sărituri? Nimeni nu va înțelege nimic.

- Dar Dickens, răspunse Griffith, el nu a scris tot așa?

- Bine, dar era Dickens; el scria romane și asta e cu totul altceva.

- Deosebirea nici nu e atât de mare, eu scriu romane în imagini.

Însă prim-planul lui Griffith era legat doar de un mod de a vedea, de condițiile fizice ale felului în care poți privi un personaj: anume de aproape.

*Eisenstein va folosi prim-planul nu pentru a arăta ceva, ci pentru a reprezenta. Cu alte cuvinte, el nu privește pur și simplu mai de aproape un obraz sau un obiect, ci îl folosește în această ipostază pentru a exprima o idee, pentru a-i acorda o nouă semnificație. Griffith relatează o povestire, Eisenstein compune un poem. **

Leadership: Poți să distingi o nouă dimensiune a revizionismului de la orizontul unei experiențe care trebuie alimentată frecvent prin intervenția unei realizări particulare?

Sensul ideal și profund pe care-l caută un artist în procesul de elaborare a unor noi concepții, făcând din leadership un soi de scenografie - un mod de a gândi o imagine asupra lumii reale, sau o imagine a omului reflectată în lume, bazată pe o fixare a științei asupra unui fapt omnipotent, este transpus la nivelul trăirii existenței sale.

Însuși artistul se transformă într-un prim-impact asupra fenomenului de reprezentare a unei imagini ample și, mai cu seamă, asupra evoluției abordării modului cum privește și percepe "ceea știe" în vastitatea informației ce-l înconjoară. Această imagine surprinde semnificația pe care artistul o acordă actului de creație în lungul liniei de conduită a unui om care știe să comunice cu ceea ce alții văd în el înșuși.

Conținutul mesajului pe care îl furnizezi lumii întregi, devenind subiectul central, forța

egalizatoare a unor presupuneri, adesea de ordin subiectiv, cu privire la organizarea realului, ce poate duce la o nouă formă de artă, rămâne legat de reprezentarea complexă a prim-planului. Este vorba de gândirea auto-dirijată spre o finalitate a revelațiilor ce satisfac condițiile unui ideal de cunoaștere izvorât din experiența cercetării, din însăși substanța celor anterior asimilate.

Revizionismul este o formă de a crede într-o constatare care devine uimire: sentimentul de a fi unic în fața unei realități de multe ori ignorată de lume, dar care deschide calea către grandoarea ideală a unei explicite realități. Este vorba despre o acordare de semnificație acelui lucru, întâmplare sau fenomen, din care își iau valori de subiect atributele de bază rezultate din perspectiva a ceea ce vezi și modalitatea prin care explici ceea ce vrei ca ceilalți să creadă.

Leadership: Modul în care reprezinți un punct de vedere într-o compoziție de mari resurse expresive reflectă un punct central al sentimentului de sine extins pe care îl trăiești prin ceea ce te face diferit?

Leadershipul își continuă înaintarea spre o modelare mai precisă a faptelor care trebuiesc revelate prin sensuri, pe baza unor reprezentări de natură obiectivă, cu ajutorul tehnologiei și informației, în diferite contexte de afirmare a puterii de creație, nu doar dacă „relatezi o povestire", ci dacă reușești „să compui un poem".

Așadar prim-planul este legat nu doar de un mod de a vedea, nu doar de condițiile fizice ale felului în care se poate aborda un anumit subiect de aproape. Ci reprezintă rezultatul sintezei unei întregi experiențe, consecința unei acumulări extraordinare de noțiuni și concepții, un model de definire a științei conectat la o semnificație atribuită unei realizări particulare, întregind astfel aria de continuitate între creator și receptor.

Atitudinea sau acțiunea care urmărește revizuirea unor concepții aparține în mod exclusiv artistului care, asemenea unui colecționar care pasionându-se atât de mult pentru obiectele ispititoare stă ore întregi în fața lor pentru a le pătrunde mai bine misterul, își făurește opera prin argumente care cuprind raționamente și dovezi privind raporturile dintre imagine, ideal și realitate.

Un sentiment de sine extins se obține prin conținutul rațiunii de a te transpune într-un artist care nu mai privește decât la propria sa creație, deși concretă, trăind prin singurul lucru care-l face diferit de restul lumii: valorificarea spectaculozității inedite a unei capodopere într-o lecție de viață durabilă.

Perspectiva prim-planului este generată îndeosebi de performerii de elită care sondează permanent adâncurile tăinuite ale ființei și ale lumii, prin intermediul științei, pentru a obține nu doar un alt sens al existenței. Ci pentru a-și lămuri ei înșiși adevărurile trăite, prin ceilalți, în felul lor.

* Notă: - Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/perspectiva-prim-planului.html